

Паперова перемога (скорочено)

Людмила Уліцька

Стислий переказ, автор переказу: Світлана Перець.

Авторські права на переказ належать Укрлібу

Починалася весна. Геня вийшов у двір і почувався не дуже впевнено. По-перше, його прізвище було безглузде — Піраплетчиков, по-друге, він мав проблеми з ногами і ходив дивною, підскакуючою ходою, по-третє, у нього був завжди закладений ніс, і він дихав ротом. Крім цього, у нього не було батька. У інших хлопців батьки загинули на війні, а в Гені тата не було взагалі.

Геня був тепло вдягнений, бо дуже часто хворів і пропускав школу. Раптом у хлопця хтось почав кидати грудки болота. Це кидав Колька Клюквін, кричали дівчатка, а позаду них стояв ворог усіх, ловкий і безстрашний Женька Айтир. До Гені вийшла бабуся, бо вони збиралися на прогулянку.

Ввечері, коли Геня похропував у сні за зеленою ширмою, мама і бабуся довго сиділи за столом. Вони хвилювалися, що Геню всі ображають. І от мама вирішила запросити усіх сусідських дітей у гості, до Гені на день народження. Бабусі ця ідея не подобалася, вона вважала цих дітей розбійниками і крадіями. Та у них і так не було чого красти.

Надворі була чудова весна. Геня уже ходив до школи уже три тижні, бо зазвичай він часто хворів і пропускав уроки. Бабуся забирала його зі школи, замотувала в шарф і вела додому за руку.

Через два тижні мама запросила усіх хлопців і дівчат з двору на день народження Гені, хоч самому хлопцю ця ідея не подобалася. Геня бентежився, що діти сміятимуться з їхнього піаніно. Колись його мама була талановитою піаністкою, і якби не війна, то вона закінчила б консерваторію...

Чекаючи гостей на день народження, Геня займався улюбленим заняттям: він складав із газети кораблик з вітрилами. Хлопчик був великим майстром цього паперового мистецтва. Тисячі днів свого життя Геня проводив у постелі, коли хворів. Тоді він і навчився складати з паперу.

Прийшли гості. Біляві сестрички, наймолодші з гостей, піднесли великий букет жовтих кульбаб. Решта прийшли без подарунків. Діти сіли за стіл пригощатися, а мама заграла на піаніно. Бабуся метушилась біля кожного з дітвори точно так, як метушилась зазвичай біля Генічки.

Діти їли солодкий пиріг і пили чай, потім їли цукерки, мама грала Бетховена. Діти уважно слухали, і Геня був гордий, що її слухають, що ніхто не сміється. Потім мама запропонувала пограти у фанти, та ніхто не знав цієї гри. Мама пояснила, як грати, але з'ясувалось, що ні в кого немає фантів. Айтир поклав перед собою кораблик, який

знайшов на вікні, і сказав, що це буде його фант. Геня присунув його до себе і декількома рухами завершив побудову. Мама дала папір і попросила сина зробити фанти для інших. І Геня почав робити. Човен... кораблик... кораблик з вітрилом... Діти були захоплені і вражені. Вони тягнули до нього руки, і він роздавав їм свої паперові чудеса. Ніхто навіть не звернув уваги, коли він витер ніс. Діти захоплювались його дріб'язковим талантом. А Айтир розпустив кораблик і намагався зробити заново, а потім звернувся за допомогою до Гені.

Стислий переказ, автор переказу: Світлана Перець.

Авторські права на переказ належать Укрлібу